

Salvatoriaanse Hulpactie

ACTIE VOOR EEN SOLIDARITEITSHUIS IN DE FAVELA 'CASTELO BRANCO' (BRAZILIË - MINAS GERAIS)

Op uitnodiging van zuster Leen Hertsens, de algemene overste van de congregatie van de Zusters van het Heilig Hart van Maria uit Berlaar (B), kreeg ik, Jan Van Deuren, onderwijscoördinator voor de scholen van de zusters in Vlaanderen samen met mijn echtgenote Chris Pelgrims, de kans om van 26 oktober tot 15 november 2007 hun scholen en sociale werken in Brazilië te bezoeken.

"Sejam bem Vindos"! Wees welkom, Berlaar!

We waren zo welkom. Het verblijf bij de verschillende zustersgemeenschappen was buitengewoon hartelijk. We tellen er een negentigtal inlandse en zes Belgische (zeg maar Kempische!) zusters: zr. Chantal, zr. Guido, zr. Irène, zr. Veerle, zr. Maria en tenslotte zr. Mella, die op dat ogenblik met verlof thuis was. Overal even vriendelijke zusters die niets onverlet lieten om het ons zo aangenaam mogelijk te maken.

Een prachtig land dit Brazilië, maar...

Natuurlijk mochten we de grootsheid en de schoonheid van dit immense land leren kennen. Wat wisten we tevoren meer dan carnaval in Rio, samba, bossa nova, koning voetbal, Coppacabana, de koloniale architectuur van de Portugezen en het wereldberoemde Christusbeeld op de Corcovadoheugel? Het is een prachtig land met mooie,

hartelijke, 'zuidelijke' mensen. Hartverwarmend en overrompend spontaan. De natuur en het mooie weer zijn hier een privilege. Wij zijn niet zo maar toeristen. Het is hier niet allemaal goud dat blinkt. Nu zien we bijvoorbeeld ook de kerk 'Onze Lieve Vrouw van de Kandelaar', de opflakkerende kaars die de schippers in nood begeleidt. Het is hier op het kerkplein dat een aantal jaren geleden acht kinderen en jongeren door de politie werden doodgeschoten, gewoon omdat ze er 'teveel' waren. Een sober gedenkteken blijft herinneren aan dit afschuwelijke gebeuren. Brazilië is meer dan de uitbundigheid van drinken en dansen van nationale trots. Bijna overal stoort ons het contrast tussen rijk en arm! We zagen ergens onderweg een 'boerderij' van 332 hectaren groot te koop staan! De favela's: naast de schrijnende armoede, spijtig genoeg vaak oorden van criminaliteit, drugs en prostitutie. Wij ergeren ons aan de gemiste kansen, enerzijds door het gebrek aan initiatief van de overheden om het tij in positieve zin te doen keren, maar anderzijds ook door de passieve gelatenheid van de gewone burger die zich in fatalisme dompelt.

Een eeuw zusters van Berlaar in Brazilië

Voor de zusters was 2007 een jubeljaar, want in 1907 zijn ze op Braziliaanse bodem begonnen. Met vier Vlaamse zusters, op vraag van de Norbertijnen van de Abdij van Park Heverlee-Leuven. In 1968 is de stichting - na een moeilijke beginperiode - al een zelfstandige Braziliaanse provincie geworden. Ze zijn hier vandaag op dertien plaatsen aanwezig en actief in onderwijs, ziekenhuiszorg en sociaal werk, met een bijzondere aandacht voor kinderen en jongeren. Op een heel intense wijze wordt de

honderdjarige aanwezigheid van de congregatie in Brazilië in de kijker gesteld. Het is met grote dankbaarheid en fierheid dat de zusters - zowel in Vlaanderen als in Brazilië - stilstaan bij 100 jaar aanwezigheid op Braziliaanse bodem. De naam 'Berlaar' is hier nooit ver weg (dat moesten zij hier in Berlaar eens ervaren!) en ene Vlaamse zuster Renate (veel te vroeg overleden!) wordt er in de *favela* waar ze werkzaam was nog steeds door allen in het hart gedragen. Ontroerend, hoe vaak wij haar naam nog op T-shirts hebben gezien! Dat zegt toch veel! Ook hier wil men samen - religieuzen en leken - het charisma van de congregatie levendig houden voor de komende generaties.

Onderwijs

Tijdens ons verblijf konden we verschillende scholen bezoeken. Ook hier heeft de congregatie mooie scholen gebouwd, aangepast aan het klimaat met veel open ruimte, groen waar het kan en degelijke klassen en vaklokalen. De didactische middelen worden voortdurend verbeterd, maar dat is een hele klus. De financiële situatie is niet zo rooskleurig, omdat de staat haast niet subsidieert. Bouwen en verbouwen dient te gebeuren zonder subsidies. Bovendien heeft elke school een hoog percentage niet-betalende kinderen. Zo is het natuurlijk een heel grote uitdaging om de school draaiende te houden. De kinderen volgen een halve dag les en alle lokalen worden tweemaal per dag gebruikt. En op bepaalde plaatsen worden de lokalen zelfs 's avonds een derde keer gebruikt voor een hogere afdeling of verschillende bijscholingscursussen. Een extrazorg blijft natuurlijk de opvang van de kinderen in de voor- of namiddag wanneer zij geen lesbeurt hebben. De sfeer in de scholen is optimaal. Bij het gemeenschappelijke openingsmoment voor de aanvang van de lessen trof ons de blijheid en levensvreugde. Zusters en leerkrachten nemen de kinderen mee onder zang en handgeklap en zo worden de zorgen van thuis zeker even weggeduwd.

De verbondenheid van het leerkrachtenteam met 'hun' zusters is heel groot. Dit konden we ook ervaren op een vergadering van het coördinatieteam van de scholen. Er wordt hier stevig nagedacht over missie en project. Naast het sociale en politieke luik - gezien de context van het land onontbeerlijk - neemt ook het culturele en godsdienstige een grote plaats in. We steken dan ook niet onder stoelen of banken dat we in bewondering stonden voor het enthousiasme, de samenhangigheid en de diepgang van hun werk.

Gezondheidszorg en sociale werken

We hadden meermaals de kans om ook de sociale dimensie van wat de congregatie in Brazilië betekent, te leren kennen. Hier een ziekenhuis waar ook de armen welkom zijn die onmogelijk kunnen betalen. We konden zien in welke omstandigheden zieken (met familieleden) aankomen en er opgevangen worden. Dan een patronaat waar de kinderen begeleid worden om lessen te leren en huistaken te maken. Er zijn naast de mogelijkheden voor ontspanning ook kansen om handwerkjes te maken. Elders in de stad Montes Claros een onthaalcentrum, een eenvoudig maar functioneel gebouw. Je moet de mensen dáár krijgen en hen hygiëne, koken, breien, kleren maken aanleren. Zo groeien zij uit de misère. En de nog erg jonge zwangere meisjes op het moederschap voorbereiden. Hier was het vroeger een ellendewijk. Nu toch al een barrio met stenen huisjes. De zusters hebben hier pionierswerk verricht. Maar dan weer een minder fraai verhaal: de *favela* Castelo Branco.

We kenden wél al zulke beelden via de televisie, maar als je het echt zelf gezien hebt, doet het je méér. Pure miserie! Geen straten of riolering, geen stromend water, krotwoningen van plastic en karton, kinderen naakt op de arm van kindmoedertjes. Mannen die in groepjes zitten niets te doen onder de verzengende hitte. Waar ligt hier de grens van een menswaardig leven?

Het is een droom van de zusters om ook hier te kunnen starten met een 'solidariteitshuis' om 'mensen op te werken'.

Klassen, lokalen voor dokter, apotheker en tandarts, medische verzorging, begeleiding van tienermoeders, kinderopvang... Er zal een bezielende leiding zijn met veel vrijwilligers. Ook hier is de geest van Medellin en Puebla nog voelbaar: aandacht voor het spirituele aspect, voor het geloof als bron van opstanding en ontvoogding. De kerk aan de zijde van de armen. Ziedaar het ware gelaat van het christendom. Wij zullen meehelpen om die droom, dit project,

te realiseren. De volgende tweejaarlijkse missietweedaagse in Berlaar vindt plaats op zaterdag 23 en zondag 24 mei 2009. Ook in onze scholen zullen er initiatieven genomen worden om over de grenzen heen onze solidariteit te betuigen. Het 'solidariteitshuis' in de *favela* Castelo Branco moet en zal er komen. Is ook dat niet 'het hart van God op aarde' brengen, zoals ons opvoedingsproject aangeeft...?

Jan Van Deuren

De Salvatoriaanse Hulpactie wil mee haar schouders zetten onder dit project. Overtuigd als we zijn, dat veel lezers geraakt zullen zijn door de nood in deze streek van Brazilië en ook aangemoedigd door de steunacties in Berlaar en van de zusterscholen, wensen wij dit project van harte aan te bevelen bij onze donateurs. Iedere overschrijving, hoe klein ook, is heel welkom. Hartelijk dank bij voorbaat. Graag een royale gift voor het project: Brazilië, solidariteitshuis 'Castelo Branco', projectnummer 0853.

Bij gelegenheid van de eindejaarsfeesten willen wij er als Salvatoriaanse Hulpactie als eerste bij zijn om u en allen die u die lief zijn van harte de beste wensen aan te bieden. Van harte een zalige Kerst! Moge de mens geworden Zoon van God en Salvator ook voor u en in u nieuw geboren worden. Gelukkig Nieuwjaar! Het jaar 2009 moge u 365 dagen zegen en voorspoed brengen. Een goede gezondheid en persoonlijk welbevinden. Wij denken hier vooral aan de kleinsten en de senioren, aan zieken en andersvaliden, vooral aan eenzame mensen. Wij danken u allen voor de aandacht, verbondenheid en solidariteit, getoond in het afgelopen jaar ten bate van het Goede Doel.

Alle medewerkers, personeel, directie en bestuur.

HET “MORTUS SALVADUM MYSTERIE”

Vorig jaar hebben de leerlingen van het eerste jaar Latijn van Wico Campus Salvator een zelfgeschreven verhaal uitgegeven in een boekje. Ze kwamen op het idee het boekje te verkopen en de opbrengst te schenken aan een goed doel.

Hun lerares Nederlands, Mevr. Liliane Joosten, wist dat de mensen in Burundi niet genoeg geld hadden om voldoende leerboeken te kopen.

Maar... een boekje maken kost geld. Dus werden

er sponsors gezocht, zodat papier en ander materiaal aangekocht konden worden.

Het boekje zelf is een spannend en fantasierijk verhaal. Echt een aanrader!!!

Project 08/042 van Mevr. Sopatra Nzikoruriho in Burundi kreeg van de Salvatoriaanse Hulpactie € 3500. De leerlingen haalden met de verkoop van het boekje € 500 op zodat het project in totaal de mooie som van € 4000 kreeg.

De auteurs van het “Mortus Salvadum Mysterie”

Colofon

Redactie: Jan Van Deuren
Lay-out: pater Paul Frederix
Foto's: Jan Van Deuren
Drukkerij: Tony Boonen, Hamont
Verantwoordelijke uitgever:
mevr. Wiertz-Vorstermans
Adres: 't Lo 47, 3930 Hamont

Met kerkelijke goedkeuring

Salvatoriaanse Hulpactie v.z.w.
't Lo 47 - 3930 Hamont

e-mail: info@salvatorhulp.org
telefoon : 011/44 58 21
011/62 10 97
fax : 011/44 73 93
website : www.salvatorhulp.org
PC: 000-0909827-64
KBC: 453-1018351-38
735-2090793-43
Fortis: 235-0308800-61

Giften aan ons werk zijn aftrekbaar van het belastbaar inkomen, wanneer het totaal in een jaar gestort bedrag € 30,- of meer bedraagt. Hiervoor ontvangt u automatisch in februari van volgend jaar een attest.

Hebt u er ooit al aan gedacht dat het mogelijk is de Salvatoriaanse Hulpactie als mede-erfgenaar in uw testament op te nemen? Op die manier kunt u onze misdeelde medemensen en de missionarissen in de landen in het Zuiden prachtig steunen. Daartoe is het voldoende in uw testament bij voorbeeld de volgende zin in te lassen:

“Aan de Salvatoriaanse Hulpactie v.z.w., 't Lo 47 te 3930 Hamont vermaak ik de som van € ...”.

Er zijn mensen die graag een persoonlijke tint willen geven aan hun hulp en precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via onze actie kinderadoptie. Wij raden hen aan een kind financieel te adopteren.

Met een bijdrage vanaf € 16, 50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een behoeftig kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulporganisatie (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

De Salvatoriaanse Hulpactie kan bevriende ontwikkelingshulporganisaties de toestemming geven eenmalig hun steunaanvraag aan u voor te leggen, tenzij u daar bezwaar tegen formuleert.